

Par 67
18-hålsbana
4511 m

Golf de Biot

Text och foto: Axel Liljemark

Sydfranska Magasinet synar

LÄGE

Motorväg A8, mellan Cannes och Nice, avfart 44, Antibes, riktning Biot Marineland, ca 23 km från Cannes.

OMDÖME

Klassisk parkbana, ganska flack utom ett par hål i mitten av banan där en bergkulle ställer krav.

ÖVRIGT

FFG Licence Assurance obligatorisk. Ganska trevligt belägen restaurang med varierande utbud. Liten golfbutik.

Klubbor i helt eller halvt set kan hyras. Golfbilar finns inte men vagnar kan hyras

Restaurang tel 0493 65 19 04

GREENFEE

Nov -07..... 58 €
Från klockan 15.00 40 €
Abonnemang sex månader 1 750 €

Adress: 1379, route d'Antibes 06410 Biot
Telefon: +33 (0)493 65 08 48
Fax: +33 (0)493 65 05 63
Golf.club.de.biot@wanadoo.fr

Golf de Biot byggdes år 1930 och är en av de äldsta i södra Frankrike. Banan är tilltalande och vacker med bergsbyn Biot på en kulle som vacker bakgrund. En charmig terrassrestaurang med vänlig personal förstärker det välkomnande intrycket. Banan är populär och det är klokt att reservera tid två dagar före spel.

Från Mougins eller Cannes hittar man lättast vägen genom Sophia Antipolis, förbi Saint Philippe golfbana mot Biot och Marineland. När man närmar sig Biot syns golfklubbens skylt.

Ninna, Gerd, Mary och Cajsas redo för en golfrunda på Ponte de Lima Golfclub.

Järnvägsstationen i Porto med fantastiska kakelmålningar.

Med Cajsas och Anders till Portugal – en mycket annorlunda golfupplevelse

Av Ninna Rösiö

Hedras dem som hedras bör, därför står de med redan i rubriken, Cajsas Tillo, tidigare damgolfledare och Anders Tollstén, klubbmästare. Som arrangörer och reseledare gjorde de det möjligt för oss femton deltagare att den 30 september–5 oktober vara med om en golfresa i särklass. Under tre dagar spelade vi tävling i olika former och konstellationer på tre olika banor; varav två mycket svåra och två sea-sidebanor. Alla i närheten av Porto, landets andra stad vid Atlankusten. Där hade vi inrättat vårt högkvarter för fyra dagar och fem nätter på förstklassiga Grande Hotel do Porto, mitt i stans gå-zon och med de förnämsta butikerna inom räckhåll.

Den starkaste naturupplevelsen tyckte åtminstone jag var golfbanornas närhet till Atlanten med dynningarnas dån bakom stranddynerna som skilde stranden från fairways. Inte tal om något bad, med en vattentemperatur på runt 7 grader och baksuget, the underdraw som är ökänt även när oceanen ligger till synes lugn... Spännande och nog också oväntade för många av oss var Portos branta gator à la San Francisco och de tvärt stupande klipporna ner mot floden Douro. Husen och vinodlingarna liksom klängde sig fast vid dem och en utflykt utanför stan för portvinsprovning blev en riktig berg-och-dalbana längs härnålskurviga vägar.

Vår första bana låg norr om Porto, heter Ponte de Lima och var en bergsbana - eller snarare, en samling slalombackar(!). Så branta och märkligt arronderade var nämligen många av hålen att man undrade om de som anlagt banan verkligen vetat vad den skulle användas till. Sannolikt har den aldrig varit och kommer aldrig att bli platsen för något tour-spel. Den andra dagen spelade vi på förnämliga men mycket krävande links-banan Estela, också den norr om staden. Den tredje och sista dagen hade vi genom Cajsas vän Fernandos försorg fått tillträde till privata banan Oporto Golf Club söder om Porto, från 1890 och enligt uppgift kontinentens näst äldsta. Den ursprungligen tilltänkta, Amarante, bytte vi mot denna unika sea-side bana, väl inväxt i landskapet som den var och med magnifika greener.

Cajsas ska ha en stor eloge för att resan blev så lyckad. Med sin hemmastaddhet i landet var hon den suveräne ciceronen både vad gäller golfbanor, kulturupplevelser och gastronomi. Hon hade med stor omsorg planerat, diskuterat och beställt resor, hotell och golftider. Väl på

plats skötte hon på flytande portugisiska den dagliga logistiken på ett lika effektivt som älskvärdt sätt. Anders förtjänar också ett stort tack som vår kompetente "finansminister". Med ett obekymrat leende men med ett säkert grepp om plånboken fick han på något mirakulöst sätt alltid pengarna att räcka hur stora utsvävningar vi än gjorde oss skyldiga till.

Ett jättetack också till Hans Sjöqvist, vår suveräne tävlingsledare som med Ullas hjälp elegant fixade till ständigt nya laguppställningar, tävlingsvarianter – alltid med laginslag och – inte minst viktigt – jättet fina priser!

Att Cajsas tagit råd och biträde av några prominenta Porto-bor som urstyre golfaren Fernando och svenske affärsmannen Staffan gav ytterligare glans till arrangemangen. Vi kom till de bästa banorna, de mest spännande restaurangerna och fick överallt ett jättet fint bemötande.

Portvinsprovningen dag tre var till exempel perfekt genomförd på Graham's förnämliga lager-och-säljlokaler med sina jättelika ekfat i ändlösa rader. På sightseeingturen runt stan missade vi inte en enda sevärdhet: katedralen med sina ofattbara silverskatter från Brasilien och sina azulejos (de målade kakelplattor som pryder fasaderna också på vanliga hus men främst monumentalbyggnaderna både utanpå och inuti), Henrik Sjöfararens staty – upphovsmannen till de portugisiska upptäcktsseglatserna runt jordklotet, järnvägsstationens och inte minst handelskammarens förnämliga allegoriska tavlor över landets stolta historia.

Vi kom till 'belle époque'-caféet par preference en kväll och till en genuin fiskrestaurang vid havet en annan. Avslutningskvällens raffinerade middag i en gammal fin villas chambres séparée utanför stan med som underhållning både sorgesam fado-musik och svenska spex-sånger exekverade av sagde Staffan blev den höjdpunkt på vistelsen den var tänkt att vara och som man bara kunnat önska sig med de högst ställda förväntningar.

Än en gång, ett stort tack till dem som ordnat det så lyckat för oss övriga deltagare som verkligen kan gratulera oss till att ha fått vara med om en så fantastisk resa och också tacka varandra för trevligt sällskap och gott kamratskap på banan. Synd bara om dem som inte var med!